

prima instanță: D. Sușchevici
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

nr. 3ra-131/17

DECIZIE

24 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor
Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nadejdei Vleju
împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului
Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal
răspunsul și obligarea achitării indemnizației pentru concediul de îngrijire a
copilului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, prin care
a fost admis apelul declarat de Nadejda Vleju, casată integral hotărârea primei
instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii

constată:

La 28 aprilie 2016, Nadejda Vleju a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului
Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal
răspunsul și obligarea achitării indemnizației pentru concediul de îngrijire a
copilului.

În motivarea acțiunii a invocat că din 07 aprilie 2006 activează în cadrul
Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, exercitând funcția
de specialist principal al Secției management resurse umane a Direcției resurse
umane.

Menționează că la XXXX, s-a născut fiul XXXX XXXX, iar la
19 septembrie 2008 a fost eliberat certificatului de naștere XXXX.

Indică că prin ordinul nr. 184 ef din 05 decembrie 2008, i-a fost acordat
concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, perioada
de la 08 decembrie 2008 până la 02 septembrie 2011.

La 20 aprilie 2016, s-a adresat cu o cerere prealabilă către Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, iar prin răspunsul din 25 aprilie 2016 cu nr. 19/7-V-68/16, a fost informată că cererea a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni, prevăzut de art. 27 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și că Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale fiind angajator, nu efectuează plăți cu titlu de contribuții în bugetul asigurării sociale de Stat.

Susține că nu este de acord cu poziția pârâtului, precum că cererea sa a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni, prevăzut de art. 27 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

În acest sens, relatează că, în baza cererii și a certificatului de naștere nr. XXXX din XXXX, a fost emis ordinul nr. 184 ef din 05 decembrie 2008, prin care i s-a acordat concediul pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani. Prin urmare, dânsa a înaintat cererea în termen de 12 luni, din momentul nașterii copilului, în temeiul căruia a fost emis ordinul de acordare a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la 3 ani, iar indemnizația Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu a achitat-o.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 49 alin. (1) Constituție, art. 14-17, 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, art. 124 alin. (2) Cod muncii, art. 2, 20 alin. (1), 29 din Legea privind sistemului public de asigurări sociale, art. 18 alin. (1) și (4) din Legea Privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporală de muncă, art. 30 din Legea Serviciului Protecție Publică și Situațiilor Excepționale, art. 6§1 CEDO, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, repunerea în termenul de adresare în judecată, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-V-68/16 din 25 aprilie 2016, obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale să-i achite indemnizația pentru concediul pentru îngrijirea copilului XXXX XXXX, pentru perioada 08 decembrie 2008 – 02 septembrie 2011 în mărime de 25 % din venitul mediul lunar realizat.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Nadejda Vleju, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de admite a acțiunii.

A fost repusă Nadejda Vleju în termenul legal de înaintare a acțiunii. A fost recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-V-68/16 din 25 aprilie 2016.

A fost încasat de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI în beneficiul Nadejdei Vleju indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului XXXX XXXX, pentru perioada 08 decembrie 2008 - 02 septembrie 2011 în mărime de 25% din venitul mediu lunar realizat.

La 21 decembrie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală.

Obiectează că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a examinat superficial circumstanțele cauzei, iar decizia emisă contravine normelor de drept material și procedural.

Consideră că decizia este ilegală și pasibilă casării, deoarece nu corespunde tuturor normelor de drept și nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate de recurent în procesul examinării cererii de apel.

Având în vedere prevederile art. 130 alin. (1), 373 alin. (2) CPC susține că instanța de apel eronat a încasat din contul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale indemnizația pentru creșterea copilului minor.

Explică, în acest sens, că potrivit art. 27 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, prevede că indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații. Indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Respectiv, doamna Vleju a născut la data de XXXX, dar solicită achitarea indemnizației de creștere a copilului în anul 2016, astfel derivă că a fost depășit în mod vădit termenul de prescripție.

Termenul de prescripție (12 luni) este tratat și de către Curtea Supremă de Justiție în Recomandarea nr. 17 din 21 noiembrie 2012, pentru plata indemnizației de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

Astfel, conform recomandării, termenul de prescripție pentru plata indemnizației de maternitate, indemnizației unice pentru nașterea copilului, indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani este de 12 luni, calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestor indemnizații

Prin urmare, conform cererii scrise și a certificatului de naștere XXXX prezentat, prin Ordinului nr.184 EF din 05 decembrie 2008 i s-a acordat concediu pentru îngrijirea copilului locotenentului major al s/salvare Nadejda Vleju , de la 08 decembrie 2008 până la 02 septembrie 2011 și nicidecum concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Astfel, consideră că prima instanța corect a respins cererea de chemare în judecată ca depusă tardiv.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 08 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 74).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum rezultă din materialele cauzei, Nadejda Vleju activând în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, exercita funcția de specialist principal al Secției Educație și Protecție Socială a Direcției Resurse Umane a Aparatului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

Este cert și faptul că la data de XXXX, în familia Nadejdei Vleju s-a născut copilul XXXX XXXX, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria și numărul XXXX eliberat de Oficiul Stării Civile sect. Botanica mun. Chișinău (f. d. 11).

Ca urmare, prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 184 ef. din 05 decembrie 2008, Nadejdei Vleju specialist principal al Secției Educație și Protecție Socială a Direcției Resurse Umane a Aparatului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului, de la 08 decembrie 2008 până la 02 septembrie 2011 (f. d. 13).

La 20 aprilie 2016 Nadejda Vleju a depus cerere prealabilă către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 25 % din venitul mediu lunar realizat pentru perioada de la 08 decembrie 2008 până la 02 septembrie 2011, pentru copilul XXXX XXXX (f. d. 8-9).

Ulterior, prin răspunsul nr. 19/7-V-68/16 din 25 aprilie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI a respins cererea prealabilă depusă de Nadejda Vleju ca tardivă, invocând că potrivit prevederilor art. 27 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22 iulie 2004, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului poate fi solicitată Casei Naționale de Asigurări Sociale, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații și că conform documentelor prezentate derivă că a depășit în mod vădit termenul de prescripție (f. d. 10).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, Nadejda Vleju a solicitat repunerea în termenul de adresare în judecată, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-V-68/16 din 25 aprilie 2016, obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale să-i achite indemnizația pentru concediul pentru îngrijirea copilului XXXX XXXX, pentru perioada 08 decembrie 2008 – 02 septembrie 2011 în mărime de 25 % din venitul mediul lunar realizat.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a respins acțiunea ca fiind tardivă.

Judecând apelul declarat de către Nadejda Vleju, instanța de apel l-a considerat întemeiat și, admițându-l, a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 iunie 2016 și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a admis acțiunea, a fost repusă Nadejda Vleju în termenul legal de înaintare a acțiunii, a fost recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-V-68/16 din 25 aprilie 2016 și a fost încasat de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI în beneficiul Nadejdei Vleju indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului XXXX XXXX, pentru perioada 08 decembrie 2008 - 02 septembrie 2011 în mărime de 25% din venitul mediu lunar realizat.

Instanța de recurs consideră că deși instanța de apel temeinic a ajuns la soluția de admitere a acțiunii, aceasta a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei contestate.

Astfel, instanța de recurs constată că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 27 alin. (1) și (2) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, *în redacția Legii nr. 322 din 23 decembrie 2013, în vigoare din 01 aprilie 2014.*

Or, în speță Nadejda Vleju a solicitat achitarea indemnizației pentru concediul pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, pentru perioada 08 decembrie 2008 – 02 septembrie 2011, anterior intrării în vigoare modificările operate la art. 27 din Legea menționată.

Prin urmare, în speță se vor aplica prevederile art. 27 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr 289 – XV din 22 iulie 2004, în vigoare la acea perioadă, care stabilea că indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații.

Raportând la caz dispozițiile enunțate, instanța de recurs conchide că Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI neîntemeiat a respins ca tardivă cererea prealabilă a Nadejdei Vleju cu privire la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului XXXX XXXX până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 25 % din venitul mediu lunar realizat.

Asta deoarece, prevederile art. 27 alin. (3) din Legea privind indemnizațiile

pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr 289 – XV din 22 iulie 2004, stipulează expres că indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nicio limită în termen.

Așa fiind, instanța de recurs reține că potrivit dispozițiilor art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, colaboratorii serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilit de legislație.

Iar, în conformitate cu art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

Potrivit prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22 iulie 2004, în vigoare la acel moment, asiguratul care se află în concediu pentru îngrijirea copilului are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data nașterii și până la vârsta de 3 ani.

Art. 18 alin. (4) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22 iulie 2004, stabilea că cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 25 % din baza de calcul stabilită conform art. 7, dar nu mai puțin de 250 de lei pentru fiecare copil.

În același timp, art. 7 alin. (1) din aceeași lege stabilește expres că baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări sociale o constituie venitul mediu lunar realizat în ultimele 6 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

Relevante la caz sunt și prevederile pct. 6 din Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, care statuează că stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor se efectuează de către unitatea economică în care își desfășoară activitatea de bază angajatul (unde se păstrează carnetul de muncă) prin contract individual de muncă și de către casele teritoriale de asigurări sociale – pentru celelalte categorii de asigurați.

Totodată, pct. 21 din același Regulament stipulează că în cazul acordării concediului pentru sarcină și lăuzie în perioada concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, persoana îndreptățită va beneficia de ambele indemnizații (de maternitate și de îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani).

Drept urmare, coroborând prevederile enunțate cu circumstanțele cauzei, se atestă că Nadejda Vleju, având statut special de colaborator a serviciului, se bucură de dreptul la valorificarea pretențiilor sale prevăzute de prevederile legale sus menționate.

Instanța de recurs constată ca fiind lipsite de suport susținerile recurentului Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI precum că Nadejda

Vleju a născut la data de XXXX, iar achitarea indemnizației de creștere a copilului a solicitat-o în anul 2016, cu depășirea termenului de prescripție.

Astfel, la acest segment este important de menționat că potrivit prevederilor art. 124 alin. (1) și (2) Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2). În baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă *un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani*. Indemnizația pentru acest concediu se plătește din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Cu referire la norma enunțată, instanța de recurs reține că deși prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 184 ef. din 05 decembrie 2008, Nadejdei Vleju, ca specialist principal al Secției Educație și Protecție Socială a Direcției Resurse Umane a Aparatului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului, de la 08 decembrie 2008 până la 02 septembrie 2011, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, contrar prevederilor art. 124 alin. (2) Codul muncii nu a acordat acesteia și concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației (f. d. 13).

Distinct de aceste constatări, în cauză, se constată că refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI de a achita specialistului principal al Secției Educație și Protecție Socială a Direcției Resurse Umane a Aparatului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI Nadejda Vleju, a indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani este neîntemeiat.

Mai cu seamă la acest segment se va nota că însuși recurentul Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI în cererea de recurs a invocat că ordinul nr. 184 ef. din 05 decembrie 2008, prin care i s-a acordat Nadejdei Vleju concediu pentru îngrijirea copilului de la 08 decembrie 2008 până la 02 septembrie 2011, a fost eliberat *în baza cererii scrise* a acesteia și a certificatului de naștere XXXXX prezentat.

Ca consecință, în circumstanțele relevate, angajatorul era obligat, în temeiul legii, la momentul survenirii riscului asigurat și emiterii ordinului nr. 184 ef. din 05 decembrie 2008, să stabilească, calculeze și să achite Nadejdei Vleju și indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Or, prin refuzul achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului, se va încălca principiul egalității în drepturi prin aplicarea unui tratament diferențiat, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, fapt ce contravine prevederilor art. 16 din Constituția Republicii Moldova.

O diferență de tratament, însă, este discriminatorie dacă îi lipsește justificarea obiectivă și rezonabilă, adică dacă nu urmărește un scop legitim sau

dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

Reieșind din raționamentele expuse, Colegiul consideră că Nadejda Vleju nu a încălcat termenul de înaintare a acțiunii în temeiul art. 27 alin. (3) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr 289 – XV din 22 iulie 2004, deoarece indemnizația solicitată nu a fost achitată din vina angajatorului.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs atestă temeinicia acțiunii Nadejdei Vleju cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecție Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 19/7-V-68/16 din 25 aprilie 2016 și încasarea de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul Nadejdei Vleju indemnizația pentru concediul pentru îngrijirea copilului XXXX XXXX, pentru perioada 08 decembrie 2008 – 02 septembrie 2011 în mărime de 25 % din venitul mediu lunar realizat, cerințe care urmează a fi admise.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite pe deplin, nefiind necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre prin care a admite acțiunea Nadejdei Vleju împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul și obligarea achitării indemnizației pentru concediul de îngrijire a copilului.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nadejdei Vleju împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul și obligarea achitării indemnizației pentru concediul de îngrijire a copilului și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite acțiunea Nadejdei Vleju împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul și obligarea achitării indemnizației pentru concediul de îngrijire a copilului.

Se recunoaște ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 19/7-V-68/16 din 25 aprilie 2016.

Se încasează de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul Nadejdei Vleju indemnizația pentru concediul pentru îngrijirea copilului XXXX XXXX, pentru perioada 08 decembrie 2008 – 02 septembrie 2011 în mărime de 25 % din venitul mediu lunar realizat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu